

hver Kommune skulde udrede, men dernæst ogsaa i de umiskjendelige Banfælgigheder, der vilde være forbundne med paa den Maade at ansætte Indtægterne af Agerbrug, og som jeg ikke anfaaer det for rigtig at binde an med, saa meget mindre som det Resultat, der kunde naaes, ikke vilde blive af overveiende Betydning. Imidlertid vil det jo være forbeholdt en hverligere Debat at forhandle dette. — Forslagene under Nr. 14, 15, 16 og 17 gaae ud paa at nedsette det Beløb, som skal være skattefrit. Regeringen har nemlig, som det vil erindres, foreslaaet i § 4, at en Mand paa Landet, hvis samlede Indtægt ikke udgjør 300 Rd., skal være aldeles fri for Skat, at den, hvis Indtægt vel er over 300 Rd., men under 600 Rd., kun skal svare en Trediedeel, samt at den, hvis Indtægt vel var over 600 Rd. men under 900 Rd., kun skal svare to Trediedele. Det blev imidlertid udtalt af Mænd, som ere meget nøie bekendte med Forholdene paa Landet, at det efter deres Anskuelse var et altfor høit Beløb, der var sat som skattefrit, og den samme Mening er ogsaa gjort gjældende i Udvalget fra alle de Medlemmers Side, som ere nøiere kjendte med disse Forhold. De fleste Medlemmer forenede sig da om at antage, at det Beløb, der skulde være skattefrit, ikke burde sættes over 150 Rd., og at altsaa Enhver, som havde 150 Rd. eller derover i Indtægt, skulde betale Noget i Skat, dog saaledes, at han, naar han ikke havde 300 Rd., fik et stort Afslag, nemlig af $\frac{2}{3}$, og naar han havde 300 Rd., men ikke 500 Rd., fik han et Afslag af $\frac{1}{3}$, hvorved f. Ex. en Mand, der havde en Indtægt af 200 Rd., ikke vilde komme til at betale 6 Rd., men kun 2 Rd., og den, der havde 400 Rd.s Indtægt, vilde ikke komme til at betale 12 Rd., men kun 8 Rd. Det har forekommet Udvalget, at dette vilde være et Forhold, som mere stemmede med Forholdene paa Landet, medens det ærede Thing vil erindre, at i Kjøbenhavn er Forholdet saaledes, at en Indtægt af indtil 400 Rd. er skattefri. — Forslagene under Nr. 18 og 19 ere saa godt som Redaktionsforandringer. Det under Nr. 18 er stillet, for at man i Kommunerne kunde vide, hvor Bekjendtgjørelsen om Skatteansættelsen skal finde Sted, nemlig ved Kirkestævne

eller paa anden i Kommunen brugelig Maade, idet man ellers let vilde være i Vilderebe med Hensyn hertil. Forslaget under Nr. 19, der gaaer ud paa, istedetfor „i Statskassen“, at sætte „paa Amtstuen“, er stillet, for at det kunde være tilstrækkelig bekjendt for Kommunalbestyrelserne, hvor de skulde indbetale Pengene.

Griffen: Med Hensyn til denne Skatteansættelse af en Indtægt af 150 Rd., skal jeg tillade mig at udtale, at jeg anseer denne Indtægt for at være for lav til at betale Skat af, idet der vistnok vil findes mange Familier paa Landet, som ikke kunne leve af en saadan Sum, men tværtimod maae have Understøttelse af Kommunen. Naar en Families Indtægt er under 200 Rd., kan den ordentligviis ikke leve af den, og jeg troer derfor, at det ærede Thing vil finde, at Skattefritagelsen her er sat for lav.

R. Pedersen: Jeg kan ikke være fuldkommen enig med den ærede sidste Taler. Det er vist, at, naar denne Indtægt staaer alene, er den for lille til, at en Familie kan leve af den, men som Forholdene i Almindelighed ere paa Landet — der kan ganske vist være Undertagelser — er denne Indtægt i Reglen forbunden med andet Erhverv, og jeg troer derfor, at hvis vi skulle have nogen Fritagelse paa Landet, bør vi ikke lettelig gaae over den Grænse, som her er fremsat fra Udvalgets Side.

Griffen: Jeg troer ikke, at det, jeg i denne Henseende fremsørte, er tilstrækkelig imødegaaet herved, thi jeg har opfattet Sagen saaledes, at det, hvorom her er Tale, er, hvad der er medgaaet til Familiens Underhold, og naar der ikke er mere end 150 Rd., vil det let sees, at mange Familier ikke kunne leve af denne Sum, uden at faae et Tilskud. Jeg troer imidlertid, at det vil være urigtigt at lade dem betale Skat, paa samme Tid som de ikke kunne leve af deres Indtægt.

Dvøstgaard: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad den meget ærede Ordfører yttrede, hvorefter det kunde faae Udseende af, at det Beløb, der vilde komme ud efter vore Vædringsforslag til § 4